

מיבצע-בזק שעשה היסטוריה תוך 20 שעות של מצוד

הקצינים לא רצו להתמהמה. הם לקחו את השלושה למטה המחוז. חקירת הצעיר נדחתה לשעה מאוחרת יותר. החוקרים התרכזו על האם ועל בתה אינעאם.

לא היה צורך בחקירה ממושכת. אינעאם הודיעה לחוקרים הנפעמים: "נכון, אני הנחתי את הפצצה בקולנוע!"

"סתם אורח", השיב. הוא התרומם מהמיטה. הכניס את יד ימינו אל מתחת לבית-שחור, מתחת למעיל החליפה. תנועה אופיינית לאיש העומד לשלוח אקדח.

שלושה שוטרים זינקו עליו. אך לפני שיכלו לעצור בעדו הצליח לשלוף את האקדח ולקרבו לליבו של פקד ברוך מאיר,

שלים מזה 35 שנים. הוא הגיע ארצה כדי למלא את מציאות העליה לרגל למיסגד אל-אקצה. הוא נשא לאשה בת ירדן, והתיישב ברחוב הסודאנים בעיר העתיקה.

לזוג ברנאחי נולדו חמש בנות ובן. אחת הבנות מתה לפני 13 שנים. נותרו ארבע אחיות —

ביליה הקודם. אמרתי להם, אז נסעו הביתה והביאו משם את כל הבגדים שלי ושל אחותי. עד שגמרו את החקירה, זה היה בחמש וחצי בערב, הכניסו אותי ואת אחותי לתא המעצר של הנשים. אחי ישב בחדר אחר. בשעה שלוש בבוקר אמרו לנו שאנחנו יכיר לות ללכת הביתה. פחדנו והחלטנו להישאר עד שבע בבוקר — ואז הלכנו הביתה.

למזלך הרע של אקדח ואמנה חוסני, נמ צאו בעת הבאתן לתחנת המשטרה צלמי-עתור נות שצילמו אותן מובאות לחקירה. לכן, כאשר הותר לפרסם על מעצר החשודות בנ הנחת הפצצה בקולנוע ציון, מיהרו כמעט כל העיתונים היומיים להדפיס דקא את תמונתן, תוך ציון כי הן נערות הפצצה.

ביום החמישי הופיעה תמונתן, יחד עם אחיהן, בעמוד הראשון של ידיעות אחרונות. בליחיית סיפור כי נעצרו שתי יצאניות כושיות שהניחו את הפצצה. מעל לתמונה

המתחמרת

שנ"ד דוקטור נור"

ומי היתה הכושית השנייה בקולנוע? אינעאם סירבה לגלות. לכן החלו החוקרים מתעניינים בכיוון אחר: היכן שלוש אחיותיה? הם הניחו, כי חברתה במיבצע היתה אחת האחיות. האם סיפקה את התשובות. היא סיפרה כי כל ארבע בנותיה עובדות כאחיות בבתי חולים או במוסדות בריאות בירושלים ובגדה המערבית. אינעאם בת ה-18 סיימה שלוש כיתות של בית-ספר תיכון ולמדה בבית הספר הקופטי בעיר העתיקה. בשנה האחרונה למדה בבית-הספר לאחיות בשכם ו- חזרה למשפחתה לפני פרוץ הקרבות. בי יוני — ומאז נשארה בירושלים.

(המשך בעמוד 12)

איש המחלקה לתפקידים מיוחדים. הוא לא הספיק ללחוץ על ההדק. ידיו החזקות של פקד יעקב ארוסי, אחד מחיילי הבלשים של ירושלים, לפתו את ידו עם האקדח. תחת ההתקפה הרבתי הופל הצעיר ארצה, וידיו נכבדו מאחור.

בקנה האקדח היה כדור. האקדח לא היה נצור.

★ ★ ★
"אני הנחתי את הפצצה!"
 א כל לא הצעיר עניין את החוקרים באותו רגע. הם חיפשו בחזרות כושיות. הם לא ידעו כי הצעיר הבולנדי שנתפס בידיהם הוא "דוקטור נור".

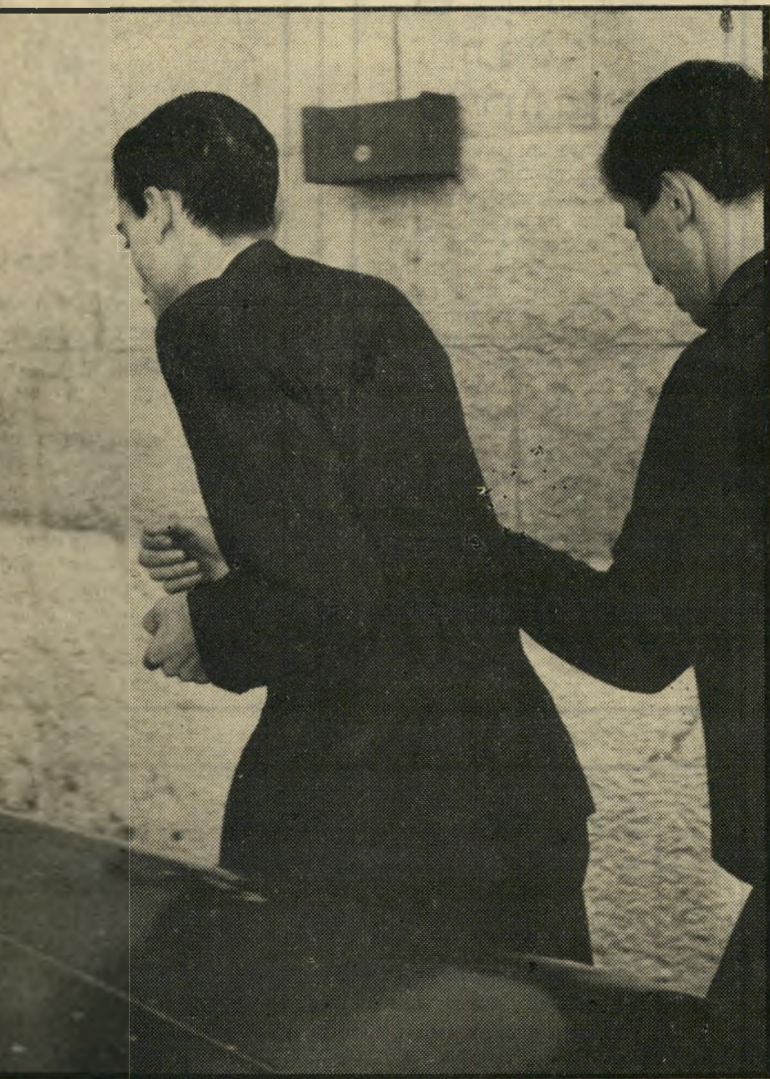
כאשר הגיעו לשם הקצינים ברוך מאיר, יעקב ארוסי, אליעזר טישלר, שאול מרקוס ואנשי מישמר הגבול, נמצאו בבית ברנאחי רק האם ואחת הבנות. יתר השלוש — לא היו שם.

האם, הבת ואורח צעיר ישבו בנחת ופיצחו גרעינים. מבעד לדלת, שמעו השוטרים קול של צחוק פורץ מפי השלושה. הצחוק נעלם, ברגע שהופיעו השוטרים. האם והבת נראו מודאגות. זיעה קרה החלה מכסה את פניהן. הן הסתכלו לעבר האורח. הצעיר, בעל השיער הבהיר והעיניים הכחולות, החליף צבעים. הוא עזב את הגרעינים. "מי אתה?" שאל אותו אחד הקצינים.

כתב העתון: "שתי הנערות הכושיות". העתונים לא טרחו לתאם אם אלה הן באמת העצורות.

★ ★ ★
כדור בקנה האקדח
משטרה שיהררה את שתי הצעירות מפני שכבר היו בידיהן החשודות האמיתיות.

החוקרים, שנוכחו לדעת כי אקדח ואמנה לא היו מעורבות בהנחת הפצצה, המשיכו את המצוד ברובע הסודאני. הדירה הבאה בתור היתה זו של משפחת מוחמד ברנאחי. אבי המשפחה הוא מלצר כחוש וגמון, המגיש קפה ותה במזנון של עיריית ירו-

למעצר
 בלש לבוש אזרחי דוחף לפניו איש אל-פתח, שנעצר בקירבת ירושלים. לדברי המשטרה, יש בידיה הוכחות מספיקות כדי לשכנע את בית המשפט, שאכן איש זה השתייך למחתרת הסוריסטית, וביצע פעולות סירור בירושלים.

לחקירה
 פקד אברהם תורג'מן, קצין חקירות במטה המחוז, מוביל עזרה כושית במסדרונות המטה. היא נעצרה בטולכרם, באחד השלבים המאוחרים יותר של המצוד, כאשר חשדו בה כי היא אחת משתי מניחות הפצצה.